

ION LUCA CARAGIALE

I.L.Caragiale apartine alaturi de Eminescu, Creanga si Slavici perioadei marilor clasici.S-a spus despre Caragiale ca in viata ,arbora in functie de imprejurari si de dispozitia sufleteasca diferite masti,ca interpreta mai multe roluri asa cum, atunci cand isi citea creatiile in fata familiei si prietenilor interpreta toate personajele.

S-a perpetuat de-a lungul timpului o eroare grava, aceea de a interpreta opera prin omul creator si totodata de a deduce firea artistului dupa opera creata.Refuzul sistematic a lui Caragiale de a vorbi despre biografia lui trebuie pus in seama conceptiei sale despre raportul dintre om si arta, dintre biografia scriitorului si opera lui. Binenteles ca cele doua euri,cel biographic sic cel artistic, nu pot fi total separate.In subtextul fiecarei opere pot fi recunoscute convingeri si trairi ale autorului. Nu trebuie pierdut din vedere ca artistul transfigureaza realitatea, inclusiv propriile experiente daca acestea i-au slujit in creatie. In acest sens este edificatoare cartea intitulata "Cateva pareri".

Pentru Caragiale opera literara este o fiinta vie, insufletita de talent.Factorul primordial al creatiei artistice este realitatea (in mod firesc pentru un scriitor realist) in lipsa careia opera isi pierde din valoare, in sensul captarii atentiei cititorului."O opera de arta este o fiinta al carei insuflator de viata nu este, nu poate fi. decat talentul"

Despre Caragiale, criticul Eugen Bovinescu facea candva observatia ca:"Nu a vazut natura". Caragiale in sa se declara orasean, iubind zgomotul,si animatia citadine,mai presus de natura idilica.

Un alt critic,Paul Zarifopol,spunea despre acest scriitor ca tinea mult:"Sa fie un moralist, adica un observator de tipuri si caractere".Caragiale a fost asadar preocupat mai ales de viata launtrica a eroilor sai si aproape deloc de realitatea exterioara.

In zugravirea personajelor, scriitorul a operat cu o maxima economie de mijloace pe care le selecta dupa efectul principiului maxim. Personajele nu trebuie prezentate cu detalii multe. Asta omoara imaginea vie. Chipul zugravit trebuie sa srprinda printr-o singura trasatura caracterul:"Un tic,un nume potrivit, sau un gest, valoreaza mai mult decat o pagina intreaga de descrieri'.

Scriitorul a dovedit claritate, concizie in stil,aratand o adevarata ura pentru abuzul de adjective (epitete) pe care il considera o marca a romantismului.

In ansamblu opera lui Caragiale contine doua universuri: unul de natura cosmica, reprezentat prin nuvele, schite si comedii,, si altul de factura tragica pe care il regasim in nuvele: "Doua loturi", "O facile de paste", "Inspectiune", "In vreme de razboi", "Napasta".